

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 6, květen 2011

Vážení spoluobčané.

Už nějaký čas zpět jsme si všichni všimli, že socha Sv. Jana Nepomuckého, která je statní památkou v naší obci postupem času zestárla a že v krátké době bude třeba konat a postarat se o její renovaci.

Společnou dobrou prací našeho obecního zastupitelstva a městského úřadu v Novém Bydžově se nám za odborného vedení a restaurování akademickou sochařkou Kateřinou Čihákovou - Myškovou záchrana této památky zdařila. Na základě této skutečnosti se dne 14.května v 11. hodin bude konat slavnostní žehnání této sochy za účasti Vás všech a pozvaných hostů.

Chci a věřím, že se na této akci, která bude pokračovat ve 14. hodin vystoupením folkové skupiny „Kantoři“ s programem „PROČ BYSME VESELÍ NEBYLI „ v Obecní hospůdce se budeme dobře cítit a bavit se. Také věřím, že právě u nově zrekonstruované Sochy Sv. Jana Nepomuckého si všichni oddechne a zapomeneme na každodenní starosti.

Srdečně Vás zve Váš starosta

Společenská rubrika.

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým občanům k jejich životnímu výročí všechno nejlepší!

V měsíci dubnu oslavila své 89.narozeniny paní **Zdeňka Rosůlková**. V měsíci květnu oslaví své 70. narozeniny paní **Marie Riegerová** a v červnu oslaví své 84. narozeniny paní **Marie Kuntová** a 87. narozeniny paní **Jiřina Šubrtová**.

Hodně zdraví Vám všem, milé oslavenkyně!

Dne 8. května vzpomeneme nedožitých 97. narozenin pana Františka Smetany, který se za svého života stal známou osobností hudebního světa.

Občané Ohnišťan

Svátek matek – 8. května

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje všem maminkám k jejich svátku mnoho zdraví, štěstí a osobní spokojenost.

Kdy se konají?

Dne 14.5.

11 hodin – **Žehnání sochy Jana Nepomuckého**

kulturní program:

14 hodin - **Koncert kapely Kantoři** -Obecní hospoda

Dne 11.6.

8,30 hod.- **13.Ohnišťanský pedál** - Sportovní hřiště

Uzávěrka srpnového Zpravodaje je dne 20. července.

Květnové pranostiky.

Dne 1.5. Filipa Jakuba mráz, to obilí plný klas.
Prší-li na prvního května, bývá málo žita.

Dne 4.5. Je-li na svatého Floriána silný vítr, bude toho roku mnoho ohňů.

Dne 11.5. Déšť na svatého Mamerta přináší soužení, neboť v něm nic dobrého není.

Od 12.5. Pankrác, Servác, Bonifác jsou ledoví muži, Žofie je jejich kuchařka.

Dne 15.5. Déšť svatě Žofie švestky ubije.

Dne 25.5. Na Urbana pěkný teplý den, bude suchý červenec i srpen.

Pohoda na Urbana – pro sedláka vyhraná.

Déšť o letnicích – slunce na Boží tělo.

Na svatého Ducha nesvlékej kožícha.

Inzerát – nabízím....

K prodeji – odběru – zakrslé králíky, morčata z domácího chovu. Dále nabízím možnost odběru krmných směsí, granulí, krmení a chovatelské potřeby pro Vaše domácí tak i venkovní nebo hospodářská

zvířata. Odběr po osobní domluvě buď na adrese Petr Novotný, Ohnišťany č.p.119, 503 54 nebo na SMS 737471872. Dále na internetových stránkách, které budou zveřejněny v dalším vydání Zpravodaje.

Hasiči.

Letošní rok 2011 započal pro hasiče v Ohnišťanech jako tradičně výroční valnou hromadou, jež uzavírala loňský rok. Hlavním tématem při této sešlosti bylo zhodnocení uplynulého roku 2010 a naplánovat činnost sboru na tento rok. K loňskému roku se již vracet nebudu, protože o něm bylo dost napsáno v minulých číslech Zpravodajů a z výroční valné hromady upozorním pouze na plán činnosti na tento rok:

- dodělat zateplení vrat u hasičského domu
- uspořádat hasičský ples
- uspořádat maškarní bál pro děti
- uspořádat pálení čarodějnic
- příprava družstev na okrskovou soutěž :14.5. Chotělice, 28.5. Smidary
- uspořádat Dětský den – ukončení školního roku
- vyčistit požární nádrž
- uspořádat pout'ovou zábavu
- uspořádat Mikulášskou besídku pro děti
- připravit valnou hromadu
- zajistit školení dle potřeby
- členské a výborové schůze svolat dle potřeby
- dodělat elektrické rozvody v garáži ZD

Za první čtvrtletí nepostihl naši obec a okolí žádný požár ani jiná živelná pohroma, tak jedinou činností bylo plnění tří bodů z plánu práce. Nejprve se v lednu dodělalo zateplení vrat u garáže hasičského domu. Na konci února byl uspořádán hasičský ples. Podle ohlasů účastníků se ples po všech stránkách vydařil. Radost přinesl i hasičskému sboru finančním efektem pro naši pokladnu. Chci poděkovat všem členům i nečlenům, jež se podíleli na přípravě plesu a hlavně na uspořádání tomboly. Velké díky patří rovněž všem sponzorům, kteří do ní přispěli. Třetí akcí byl maškarní bál pro děti. Na něm si přišly na své všechny děti a patřičně se vydováděly.

Ing.Zdeněk Chalupa

Vážení občané,

Chci Vás požádat o následující věc. Každý z Vás má doma určitě uložené nějaké písemnosti. Máte-li mezi nimi cokoli o životě a činnosti hasičů, prosím, zapůjčete mi to! Nevezmu Vám to, než u nás vypijete kafe, tak si to oskenuji a hned si to opět odnesete! Ráda bych sepsala vše o historii ohnišťanských hasičů tak, aby z toho vznikla samostatná publikace, která by byla vydána při některé významné sborové příležitosti.

Věřte mi, že to je jedna z posledních možností, jak tuto hasičskou historii zachovat pro budoucnost! A já zase nemám tolik času, abych mohla takové psaní odložit na později.

Děkuji všem za spolupráci a hlavně za pochopení mé žádosti!

Lidmila Štraufová

Vážení spoluobčané!

V minulém Zpravodaji jsem Vám všem, kteří jste se podepsali na petiční archy na zachování naší pošty, poděkoval.

Vaše podpisy, spolu s průvodními dopisy, jsem odeslal na příslušné instituce.

Dnes Vás seznámím s odpověďmi:

1. Ing.Jiří Franc,MBA,státní tajemník a náměstek ministra vnitra ČR:

pan náměstek mimo jiné píše:

Přes Vámi uvedené výhrady Vás i občany si dovoluji ujistit, že ministerstvo vnitra si je vědomo možných problémů ve způsobu poskytování poštovních služeb. I proto p. ministr vnitra přistoupil k odvolání generální ředitelky, která rušení pošt připravila ne na základě promyšlené strategie. V současné době Vám však nemohu přislíbit, zda příslušné změny ve vedení ČP,s.t. ve svém důsledku povedou k zachování pošty v Ohnišťanech.

2. Ing.Petr Zatloukal,1.statutární zástupce generální ředitelky, vrchní ředitel divize poštovní provoz a logistika:

Ve svém dopisu – mimo jiné – píše:

Vzhledem k nízkému zájmu veřejnosti o služby pošty v Ohnišťanech a roční ztrátě na jejím provozu vyšší než 120.000 Kč,bylo nutné najít jinou, efektivnější formu obsluhy. Rozsah a úroveň poskytování služeb novou formou bude průběžně sledován. Po šesti měsících provozu bude provedeno jeho vyhodnocení a navrženy úpravy, které plynou z aktuálních potřeb obyvatel.

Vážený pane Mejdře, ujišťuji Vás, že je zájmem ČP, s.t. zachovat rozsah a kvalitu poskytovaných služeb občanům. Zavazuje nás k tomu nejen tradice pošty, ale také úkoly uložené našemu podniku obecně platnými předpisy. Jako každý dobrý hospodář však musíme svou činnost provádět tak, aby nebyla ztrátová, ale přinášela zisk. Věřím, že vzniklou situaci pochopíte a umožníte realizovat tuto změnu.

3. JUDr. Zuzana Kvášová, ombudsmanka:
citace z jejího dopisu:

Byla jsem z odpovědných pracovišť ubezpečena, že nový způsob zajištění poštovních služeb v Ohnišťanech nebude mít za následek snížení jejich kvality. Dovolte, abych uvedla, že už v roce 2009 Česká pošta, s.t. a Svaz měst a obcí ČR uzavřely Dohodu o partnerství. Tuto dohodu podpořilo Memorandum k projektu změny pobočkové poštovní sítě. Vážený pane Mejdře, velmi si vážím Vaší důvěry, se kterou jste se na mne obrátil. Věřte, že rozumím Vaším obavám o snížení kvality poskytovaných poštovních služeb. Ujišťuji Vás, že se budu touto věcí dále zabývat a sledovat zajištění poštovních služeb v Ohnišťanech ke spokojenosti obou stran.

4. Ředitelství pošt pro Východní Čechy v Pardubicích zastoupené ředitelem Ing. Rostislavem Horáčkem – na můj dopis neodpovědělo vůbec.

5. Dne 1.2. a 22.2.2011 byla v televizi odvysílána reportáž o poště v Ohnišťanech v pořadu „Minuty z regionu“. Pro ty, kteří reportáž neviděli, ji můžete kdykoliv shlédnout na internetu na www.RTA.CZ – Minuty z regionu – 1.a22.2.2011.

Při uzávěrce tohoto Zpravodaje jsem ještě nevěděl, jak vše vlastně dopadne. Nyní, kdy Zpravodaj už čtete, je snad rozhodnuto a asi ne tak, jak bychom si jistě všichni přáli, nebo skoro všichni!

Seznamuji Vás s průběhem celé této nedobré záležitosti a lituji, že Vám nemohu předložit příznivější zprávu o jejím výsledku.

František Mejdr

Květnové vzpomínání

Ve svých vzpomínkách máme vlastně uložený svůj celý život. V určitý čas a pod určitým impulzem se nám některé vynoří na povrch a v květnu je to u mne vždy vzpomínání na rok 1945. Ledacos mi z té doby zůstává nevyjasněné a lituji, že se nemohu někoho zeptat, jak to vlastně tenkrát bylo!

Jednou takovou mojí vzpomínkou byla následující událost. Dne 5. května nastaly bouřlivé dny květnové revoluce. My děti, jsme tyto časy prožívaly docela v klidu a stále jsme byly dospělými lidmi hlídány, abychom se nějak do tohoto revolučního dění nezamíchaly. A tak i naše kamarádská trojice – Eva Sýkorová – Bačová, Jiřina Nízká - Hlaváčková a já, jsme byly ve svých hrách a výletech dosti prostorově omezené. Pak ty první dny pominuly a zdálo se, že už bude klid a bezpečno. Asi 8. května se Jiřiny tatínek, jak ona mu říkala „tatina“ – pan Rudolf Nízký – nad námi smiloval, posadil nás na vůz, zapřáhl koně a vzal nás na „krmení“. Jeli jsme po cestě k Lískovicům, kde měli Nízkých pod lesem Hořenikem pole. Dojeli jsme tam, pan Nízký si připravil kosu a začal sekát jetel. My, holky, jsme tam pobíhaly jako utržené ze řetězu. Ječely jsme a radostně povykovaly a celé šťastné, že jsme zase po tolika dnech na svobodě, jsme docela hlučně řádily.

A najednou jsme si uvědomily, že se atmosféra nějak změnila. Kosa pana Nízkého značně změnila rychlost a on se několikrát pátravě zadíval k lesu. Vzal hrábě a rychle naházal nasečené krmení na vůz. Pak pravil, že toho nasekal nějak moc, že to špatně odhadl. A potom na vůz hodil i nás – práskl koně a velice rychle jsme vyrazili do vesnice. Na návsi nás vyložil z vozu a vzrušeně tam cosi povídal skupince mužů, kteří tam postávali.

Do hodiny potom tito muži vedli z Hořeníka deset esesáků a nesli množství jejich zbraní. Na návsi už bylo připravené nákladní auto, vojáci byli naloženi

a odvezeni. Do dneška mi leží v hlavě, jak to tehdy vlastně bylo! Jak pan Nízký pochopil, že jsme všichni v nebezpečí? Zda on ty vojáky zahlédl někde na pokraji lesa nebo to byl jeho instinkt? Bohužel se ho nemohu na to zeptat – zemřel už před mnoha lety a tak tato vzpomínka patří mezi nevysvětlené! Myslím, že jsme tenkrát skutečně byli všichni ohroženi! Ale, také je možné, že by si ti němečtí vojáci ani nic nezačali, jistě věděli, že už je pro ně po všem a že jen čekali, aby se z lesa nějak dostali. Kdoví! Ale, pro mne byl pan Nízký tehdy hrdinou, který nás zachránil!

V sobotu 9. dubna proběhla v Ohnišťanech - **První jarní dílna**. Účast na této akci opět předčila naše očekávání. Jelikož jsme tuto akci pořádali poprvé, nevěděli jsme, kolik lidí přijde a přišlo celkem zhruba 360 lidí. Tímto bych ještě jednou chtěla poděkovat všem, kteří mi pomáhali tuto akci připravit. Další poděkování směřuje těm, kteří mi celou sobotu pomáhali přímo v hospůdce. Musím také poděkovat těm, kteří ukazovali svoje řemesla. Akce se podle reakcí dost líbila a užívali si ji jak děti tak i dospělí. Doufám, že jsme trochu přiblížili dnešním dětem – zdobením vajíček, plstění, tkaní na kolíkovém stavu, práci s Fimo hmotou, práci s korálky, byly i ukázky spřádání vlny pomocí kolovratu, zdobení perníčků, pletení z pediku, velký zájem byl o výrobu dekorací ze sena a pro ty nejmenší různé dekorace z papíru. Doufám, že jsem na někoho nezapomněla. Ještě jednou děkuji všem, kteří mi pomáhali tuto akci uskutečnit, protože bez party nadšených lidí by to nešlo. Jsem velice ráda, že taková parta lidí je právě u nás a doufám, že se k nám přidají i další.

Ivana Syřišťová

Zemané Ohnišťkové z Ohnišťan.

Není toho mnoho, co vlastně o těchto pánech víme! Jako první z nich se objevuje v roce 1318 Jiřík z Ohnišťan, a to v souvislosti s tvrzí, postavenou na nám tak známém Zámečku.

Nevíme, jak se Jiřík z Ohnišťan stal majitelem vsi, zda dobytím, koupí nebo ji zdědil. A také nevíme, kde stálo sídlo pánů před ním! Je však pravděpodobné, že bylo na místě, kde dnes žijí Šubrtovi č.p.66 a Bydžovských č.p.63. Zde byly kdysi nalezeny základy větší stavby. Po stavbě nové tvrze na Zámečku asi zůstaly u kostela pouze zemanské hospodářské budovy.

Zemanský rod Ohnišťků pokračuje a majetku se ujímá v roce 1357 Jiříkův syn Kuneš.

Kuneš spolu s Petrem ze Semčic – ty jsou u Mladé Boleslavi - a Janem z Pěčic – ty jsou také u Mladé Boleslavi – svolili dne 27. října 1357 ke směně farářů v Osenici u Libáně a Ohnišťanech. Faráři se jmenovali Mikoláš z Osenice a Mikuláš z Ohnišťan.

O tři roky později – roku 1360 až 1361 zde vládu převzali Bohunek a Jiřík z Ohnišťan. Kdo asi byli tito pánové? Byli to synové onoho Jiříka z roku 1318 nebo jeho bratři či synovci? Je dost nepravděpodobné, že bychom dnes dokázali jejich příbuzenské vztahy přesně určit. Matriční zápisy se tehdy ještě nevedly.

Ohnišťkové také získávali majetek na Moravě, což svědčí o tom, že to byli vladykové bohatí a jejich rod byl dosti rozvětven.

Roku 1371 koupil Vilém z Ohnišťan Zákřovice – obec u Přerova. Po něm je zdědil pan Markvard z Ohnišťan a roku 1381 je prodal. Koupil si pak se svou ženou Dorotou dvůr Rudku – u Blanska. Tento majetek potom zdědil Jan z Ohnišťan a prodal ho roku 1437. Týž Jan vlastnil v té době Krchleby – nevím které, jsou celkem šestery - a také se psával „Jan Ohnišťko z Ohnišťan a Krchleb“. Na Moravě vlastnil také českou ves Lány společně se svým bratrem Jiříkem.

Víme taky, že v roce 1386 vládl Zdeněk Ohnišťko v Chotýšanech – u Vlašimi.

Dále víme, že roku 1390 Markvart z Vartenberka a z Kosti prodal Janu Ohnišťkovi z Ohnišťan Smidary a Smidarskou Lhotu.

Roku 1403 zemřel Zdeněk Ohnišťko a zůstala po něm vdova Markéta a synové Jiří a Tas a žili společně v Chotýšanech. V letech 1403 až 1409 jsou Ohnišťkové v Chotýšanech patrony kostela.

Jan Ohnišťko z Ohnišťan vládl v létech 1422 až 1426 starobylé vesnici Hradešín – u Prahy. Po jeho smrti se tato ves vrací rodu Olbramoviců. V roce 1419 měl ve svém majetku část vesnice Drahnovice – u Vlašimi a tuto prodal Bartošovi.

V letech 1413 až 1426 vlastnil Jan Ohnišťko Smidary a Smidarskou Lhotu. Za dob husitství stál Jan Ohnišťko na straně husitské revoluce, potom přešel do tábora pánů z Hradce. Ti se svými názory odklonili

od Jana Žižky a Jan Ohnišťko se stal Žižkovým odpůrcem. A také proto se vydal Žižka roku 1424 do východních Čech, aby odbojné zemany potrestal. Přitáhl do Smidar, které vypálil, ale Jan Ohnišťko stihl utéci. Pak Žižka stačil vypálit Ohnišťany a Ohnišťskou Lhotu, Mlázovice, prošel Jičínskem a došel až do Hradce Králové.

Jan Ohnišťko se před rokem 1422 oženil s vdovou Eliškou ze Škvorce u Prahy. S majetkem Škvoreckým to bylo tak, že jej vlastnili dva bratři – Pavel a Václav. Získali ho po arcibiskupovi Olbramu ze Škvorce, který zemřel 2. května 1402. Polovinu majetku měl Václav a druhou polovinu Pavel – manžel Elišky. Zemřel v roce 1418.

Druhý její manžel, Jan Ohnišťko, využil politické situace a přivlastnil si i druhou polovinu škvoreckého statku – snad neprávem.

V roce 1426 porušil Jan Ohnišťko tak zvaný sněmovní mír a v souboji zabil svého bývalého souseda Prokopa Trčku z Květnice – u Prahy - . Za tento čin byl postaven před soud, odsouzen k smrti a s'at. Podruhé odvoděl Eliška se brzy dostala do dluhů. Ty ji donutily prodat rentu ze Škvorce, Hostyně a poloviny městečka Úval Prokopu Bervíkovi z Malešic.

V roce 1437 se objevuje jako majitel Smidar Jan Ohnišťko mladší. Předpokládám, že to byl syn popraveného Jana Ohnišťka, protože disponoval i jeho dalším majetkem. Roku 1446 prodal další část Drahnovic Janovi z Radiče.

A ještě jednou se objevuje Jan Ohnišťko mladší. Se svým bratrem Jiřím koupili roku 1462 od Jana Žáka tvrz a ves Srnojedy – u Pardubic - . Celý tento statek prodal v roce 1502 potomek Jan Ohnišťko mladší městu Chrudimi. A tak se srnojedští stali na dalších 45 let poddanými vrchnosti města Chrudimi.

V roce 1446 se objevuje Tas, syn Zdeňka Ohnišťka z Ohnišťan a ten prodává celé panství Ohnišťany panství Smrkovickému.

Kde a jak skončili další potomci zemanského rodu Ohnišťků se asi nedá zjistit.

Musel by se tímto pátráním zabývat někdo profesionálně, kdo by měl přístup do starých archivů a byl dostatečně pro tento úkol fundovaný. Já Vám mohu předložit pouze toto vyprávění, které jsem získala z mnoha zdrojů.

Obecní úřad Ohnišťany sděluje, že Veřejné zasedání obecního zastupitelstva se konala: 4.zasedání - 2.3.2011 5.zasedání - 27.4.2011

Co věděly naše babičky a co jsme my zapomněli.

Z knihy Heleny Vrábkové Brejchové.

Krtek.

Velice milé zvířátko, ale to musí mít kalhotky s kapsami a nesmí vám rýt na zahrádce. Mám obavu, že ve většině případů jde právě o to rytí. Je to, totiž, k uzoufání. Tu kopeček, tam kopeček, sotva je stačíte zadupávat. Nepomáhají pastičky, různé návnady ani cokoli jiného. Na krtečka totiž platí vlasy. Slyšeli jste dobře. Ustříhané vlasy, třeba od nejbližšího kadeřníka ve vašem okolí. Když si vlasy v dostatečném množství seženete, už vám nebude nic bránit, abyste se dali do boje s krtekem. Prostě a jednoduše tomu rošťákovi do každého kopečku nacpěte trochu těch vlasů a kopeček zašlápněte. Objevíte-li druhý den někde další kopeček, proveďte totéž. A tak stále dokola, až krtek vaše teritorium opustí. Nevím, jestli ho vlasy šimrají do očí, nebo jestli nesnáší jejich pach, ale co se nepodařilo mým prarodičům na zahradě deset let, podařilo se mně za měsíc. Vlasy prý také dobře zahánějí kuny, pokud je náhodou máte občas na půdě či v kurníku. To jsem ale nezkoušela. Je to na vás!

Med.

Mám ho moc ráda. Moje babička měla v oblíbě ten černý, lesní a mně to už nějak zůstalo. Vždycky si ho seženu a už se těším, jak ho lžičkou naberu a pomalu nechám kličkovat po chlebu s máslem. Lepší snídani neznám. Navíc je zdravý. Chudinky včeličky, co ty se naplahočí, než si tuto dobrotu můžeme dopřát. Přináší nám do domovů v podobě medu spoustu minerálů, vitamínů, výtažku z bylinek, vůni lesů a zahrad. Máte často bolavé a rozpraskané rty? Zdá se vám, že nejsou k zulíbání, ale k politování? Zkuste to napravit právě medem! Natřete si rtíky na noc vrstvičkou medu a opakujte to tak dlouho, dokud nebudou vláčné a hebké. Možná že vám partner bude kupovat med sám. A rád!

Připravujeme se na boj s plzáky.

Nastává sezona plzáků. Jdou nám moc na nervy a tak kupujeme nabízené chemické přípravky a sypeme je všude. K nejčastěji používaným u nás patří běžně dostupný Vanish Slug Pellets. Tyto „kouzelné modré granule“ obsahují metaldehyd a ten je velmi škodlivý, ba přímo smrtelný, pro některá volně žijící i domácí zvířata, na příklad pro psy, ježky, veverky a další. Klinické příznaky – neklid, slinění, toporná chůze – se většinou dostavují do 20 minut po pozření. Příčinou úhynu bývá většinou selhání dýchacího ústrojí.

Stejně jako hlemýžď zahradní i plzák španělský patří k hermafroditům. Celková snůška obsahuje až 250 vajíček, tudíž počty španělských plžů každoročně přes veškerou snahu prudce stoupají. Boj proti nim je opravdu během na dlouhou trať. Nejlépe je vysbírat a potom ničit solí nebo horkou vodou. Jen tak se jich potom rodí méně a snad by se jich dalo i zbavit.

Porostou tolik jako loni.....?

Brzy už nastane houbařská sezóna a tak si připomeneme, že houby jsou pro člověka velmi zdravé, protože obsahují: vitamíny, cukry, bílkoviny, minerální látky. Z hlediska výživového se řadí mezi zeleninu a luštěniny. Jsou vhodné i pro dietu, protože jsou nízkokalorické.

Houby je vždy nutné dobře zpracovat. Zásadně je nesbíráme do igelitových sáčků, ale do košíčků. Houby nesmějí být v teple a připravují se vždy čerstvé. Smažením se však z nich dělá energetické jídlo. Pokrmy z hub jsou obecně hůř stravitelné, a proto je vhodné jíst je spíš v poledne než večer. Nevhodné jsou pro děti a děti do tří let věku by je neměly jíst vůbec. Smaženice může, zvláště u starších lidí, vyvolat průjem, nadýmání nebo bolest břicha. Běžně lze houby i mrazit a to jak nakrájené syrové, tak po předchozím tepelném zpracování.

Otravy houbami a první pomoc.

Otravy z hub se projevují v závislosti na dávce a požití houbě. Obecně platí, že při otravě můžeme mít křeče, horečku, silné bolesti hlavy, žaludku, průjem, můžeme zvracet, být malátní a oblužení. Otrava z hub může nastat bezprostředně po jídle zhruba za 15 až 20 minut, ale také i za několik desítek hodin, dokonce za den či dva. Nejjedovatější houby nepálí ani nejsou hořké, nevoní či nápadně nepáchnou. Přesto jsou prudce jedovaté, na příklad muchomůrka zelená. První pomocí je co nejdříve vyvolat zvracení a průjem a snažit se tak ze žaludku dostat všechny zbytky potravy. Ihned si vzít co nejvíce tablet živočišného uhlí. Ne jednu, ale třeba osm i deset a ihned zavolat záchranku nebo odjet do nemocnice.

Naše zahrádka.

Při návštěvě různých výstav a zahrádkářských center se můžeme setkat s novinkami, které jsou vhodné i pro naše malé zahrádky. Jednou z nich je sloupovitá ostružina Navaho, která je charakteristická vzpřímeným růstem beztrnného ostružiníku kolem jednoho kůlu. Plody jsou bohaté na vitamíny a můžete sklízet jen ty, které jsou zralé. Neroste do šířky, ale směrem vzhůru. Je odolná vůči chorobám. Na zahrádce ji vysadíme 80 cm od druhé rostliny. Další rostlinou je rakytník, což je dvoudomá rostlina. Je velmi odolná vůči suchu, málo náročná na půdu. Jedna samčí rostlina stačí na opylení až 10 samicích rostlin, opyluje se větrem. Plody jsou bohaté na vitamín C a E. je taky léčivkou, protože chrání imunitní systém. Rostlina je mrazuvzdorná, dává se na slunečné stanoviště a propustnou půdu. Jinou odrůdou, která se dobře pěstuje, je Cranbery, která patří do rodu brusinkovitých. Má velké červené bobule, dužina má jemně natrpklou chuť. Bobule jsou lékem proti bakteriím v ústní dutině, žaludku nebo v močových cestách. Zvyšuje v krvi poměr dobrého cholesterolu, šťáva slouží jako prevence při srdečních onemocněních.

Naši sousedé .

Od naší obce na sever se nalézá obec Obora, část obce Chomutice. Na místě Obory stávala ves Radeč, někde se také uvádí Radča. Z té pocházel významný zemanský rod Radečských z Radče. Až v roce 1581 se zde hovoří o tvrzi. Od pánů z Radče ves odkoupil Albrecht z Valdštejna a ten na radečských pozemcích založil rozsáhlou oboru pro chov hřebců. V 17. století upadl název Radeč v zapomenutí a byl nahrazen názvem Obora. Po konfiskaci Valdštejnova majetku byla v roce 1635 Obora darována císaři Ferdinandovi III.

Roku 1823 ji koupil Jan Dresler a vlastnil ji do roku 1893. Tehdy byla zakoupena pro nezletilou Marii Blaškovou /Blaschkovou/, později provdanou za barona Theodora Liebiga z Liberce. Zámek, postavený na konci 17.století, byl několikrát přestavěn a modernizován.

V polovině 20.století měl několik majitelů. V roce 1945 připadl, jako konfiskát, státu. Objekt trpěl statickými poruchami, nebyl v té době už dlouho udržován, v roce 2004 se jeho část zřítila a byla úředně nařizena jeho demolice.

V roce 1902 měla Obora 395 obyvatel. Starostou byl Václav Jirák, radními Jan Okrouhlický a Josef Novák. Hostinským byl František Vích, kovářem Jan Okrouhlický, sedlářem Josef Novák.

V roce 1879 byl v Oboře založen klášter kněžími Janem a Josefem Kleinovými. Klášter byl spojený s opatrovnou a pokračovací školou pro dívky. Objekt byl odevzdán řádu Milosrdných sester Karla Boromejského. V klášteře byla kaple Božského Srdce Páně, která měla kapacitu pro 600 věřících. Byla upravena v románském stylu a měla nový oltář a kazatelnu. Klášter je v současné době domovem důchodců a je velmi dobře udržovaný. Pomatuji se, že v domě na fotografii, býval poštovní úřad. Poštmistrovou zde byla paní Vávrová a ta také v tomto domě bydlela se svým manželem a syny. To bylo za 2. světové války. V Oboře býval cukrovar, lihovar, pivovar, mlýn, pekárna chleba, mlékárna. Také zde měl ordinaci MUDr. Němeček, Jandera a Chlumský, kteří ordinovali i pro naši obec, takže jsme měli s Oborou dost společného. Při posledním sčítání lidu v roce 2001 bylo v Oboře 201 obyvatel.

Ti jsou také naši

Mejdr František.

Pan František Mejdr se narodil 14. května 1885 v Ohnišťanech. Absolvoval textilní školu v Semilech a obchodní školu v Praze a jako mladý absolvent odešel do Ústí nad Orlicí. Pronajal si na Hutvaldě tkalcovnu a na ústeckém náměstí si koupil dům. Se svou ženou Boženou vychoval syny Miroslava a Františka a dcery Jarmilu a Věru. Město si ihned zamiloval a brzy začal pracovat v různých organizacích. Stal se činovníkem Sokola, Klubu českých turistů, Okrašlovacího spolku a Divadelního spolku Vicena. Pan Mejdr měl na ústeckém náměstí zavedený obchod s textilem. Byl vždy tam, kde se něco dělo a přinášelo prospěch městu. Ihned po nacistické okupaci se zapojil do ilegální činnosti. Stal se členem národního výboru ilegální organizace a byl ustaven vedením odbojové skupiny v Ústí nad Orlicí. Na podzim 1941 byl gestapem zatčen, vězněn v Pardubicích a Terezíně a později převezen do koncentračního tábora v Osvětimi, kde dne 4. března 1942 zemřel. Za zásluhy o osvobození naší republiky byl mu prezidentem republiky udělen „Československý válečný

kříž 1939 – in memoriam“.

K bohatému a tragickému životu pana Františka Mejdra dodávám následující: Pan Mejdr se narodil v Ohnišťanech v čísle popisném 6. Vyrostl zde a vychodil školu, na kterou nikdy nezapomněl. Svědčí o tom zápisy ve staré kronice obce.

V roce 1940 daroval zdejší škole 40 kusů vázaných knih a obraz „Kde domov můj“. A další zápis říká: „Dne 12. června 1946 notář dr. L.Eisner oznámil do Ohnišťan, že František Mejdr, obchodník z Ústí nad Orlicí, který zemřel v Osvětimi, v poslední vůli odkázal zdejší škole 5.000 Kč.“ To je důkaz, že pan Mejdr měl své rodiště v srdci až do konce svého života. Nezbyvá než konstatovat, že na pamětní desce hrdinů 2. světové války má být zapsáno 8 obětí a pevně věřím, že jméno pana Františka Mejdra se tam dodatečně objeví.

Ohnišťanský potok.

Pro ty čtenáře, kteří nemají internet.

Díváme-li se na svět dětskýma očima, zdá se nám všechno barevnější, větší, působivější a prožíváme věci intenzivněji. Právě tak jsem se dívala v dětství na Ohnišťanský potok jako na velkou a krásnou řeku, plnou čisté vody a ryb. A měla jsem sen, že jednou půjdu podle této „řeky“ kolem Procházkova dvora, Tereziných Darů až do Domoslavic a tam najdu pramen této „řeky“ a – no, nevím co jsem chtěla vlastně objevit a také jsem se to nedozvěděla, protože jsem tuto průzkumnou a objevitelskou cestu nikdy neuskutečnila. Když jsem se sem téměř po půl století vrátila nazpátek, místo „řeky“ je pouze jakási zanesená stružka. V Procházkově dvoře bylo JZD a celý prostor kolem potoka je značně poznamenán nešetrným zacházením s přírodou. Ale o tom rozhodně povídat nechci a nebudu, s tímto problémem si

budou jednou lámat hlavu osoby tehdy kompetentní. Chci povídat o tom, jak je třeba i o takový malý potok pečovat, chránit a vážit si ho. Tento potok je skutečně zeměpisně na mapách pojmenovaný Ohnišťanský. Přinášel do obce životadárnou vodu. Naši předkové toho využili také proto, že o vodu byla v naší obci vždycky nouze a pod vzniklou vsí, přímo pod zahradou Müllerových, vyhloubili štolu. Od ní prokopali kanál a tím vedli vodu až do středu návsi – dřívě dvora. Protože obecní vodovod byl vybudován až v roce 1974, tak na té studni byly mnohokrát vyměněné pumpy – dřevěné za kovové – a voda se zde stále čerpala. Potok tekł dál od oné pověstné štolky do vsi kolem pole, kde se říkalo Na ohrádce, kolem Horákových – jak se říkalo „Tondových“, kolem Šulcových, pod mostem až do rybníka, který tu byl vybudovaný a vodu zadržovala stavidla. V tom rybníku byla krásně čistá voda a v létě se tu koupaly děti z celé obce. Abych pravdu řekla, nebylo to taky tak zcela bezpečné a ideální, voda zde byla dost hluboká a děti se tam často různě zranily. Největším nebezpečím byly skleněné láhve. Rozříznuté nohy tu byly častým úrazem. Ale, i to bylo jaksi bez problémů. Stalo-li se to, ihned přiběhl tam bydlící pan Václav Gabriel z č.p.123 s velikánskou taškou označenou červeným křížem a zahájil ošetření. Pan Gabriel byl členem samaritánského oddílu dobrovolných hasičů a v této činnosti byl velmi zručný. Po takové události se tam ponořili dobří plavci, jako třeba byla Jiřina Nízka z č.p.61 a takové nástrahy vylovili. A děti se koupaly dál!

Když jsem psala tuto první část o Ohnišťanském potoku, vyslovila jsem politování nad tím, že jsem si nikdy nesplnila svůj sen o tom, najít pramen tohoto potoka. A ani mě nenapadlo, že by se našel čtenář těchto stránek, který se rozhodne to změnit! A to se taky stalo. Přišli za mnou manželé Marešovi z č.p.79 a pozvali mě na malý výlet. Dojeli jsme do Domoslavic a podle mapy jsme šli přes pole, až k místu, kde se hledaný pramen nachází. Vlezli jsme do strašlivého houští z rákosy a kopřiv, které jsou tak vysoké, až jsme v nich nadobro zmizeli. Pak jsme se zase nějak našli, šmátrali jsme po zemi a hledali vodu. Celé to místo je přímo hororově opuštěné, škobrtali jsme přes kostru srnky, narazili jsme do – ze stromu spadlého posedu a obalili jsme se celí do „bubáků“ z lopuchy a ten pramen – správněji pramíneček – jsme našli. Než jsme odtud vylezli málem jsme se nepoznali!

Pramen Ohnišťanského potoka

Z této příhody vyplývá, že nemá člověk nikdy říkat nikdy! Nikdy totiž nevíme, co vše se stane, s kým se sejdeme a jak to skončí! A věci, které se nám zdají vzdálené a nedosažitelné, najdeme a položíme si potom otázku: stálo to vůbec za to? Jistěže stálo, protože aspoň víme, o co bychom přišli, kdyby se nám to nesplnilo!

Ohnišťanský fotbal

Jelikož se místní fotbalový klub po podzimní části sezony umístil na 11. místě tabulky III. třídy, bylo potřeba tvrdé zimní přípravy, aby se co nejdříve pokusil dostat ze sestupových míst! Myslím si, že se příprava celkem vydařila! Absolvovali jsme 3 fáze přípravy!

Od 12. ledna do 8. března jsme krom jedné středy jezdili každý týden do haly v Novém Bydžově, ze které jsou rozporuplné pocity díky velice slabé účasti hráčů!!!

Dále se část mužstva (Chalupa, Píček, Šulc, Syřiště, Kleňhar, Jaňdourek, Bydžovský, Vrba) zúčastnila soustředění ve Stráži pod Ralskem, kde bych to to hodnotil velice pozitivně škoda že se neúčastnilo více hráčů!

Třetí část přípravy proběhla na turnaji zimní liga v chudonicích, kde to náš klub dotáhl až do finále, kde podlehl Bydžovu „C“ až na penalty. Tuto část přípravy bych hodnotil velice pozitivně, kde se kromě jednoho zápasu scházelo ve velmi hojném počtu hráčů! Což bylo oproti předchozím ročníkům milé překvapení!!

Výsledky: SKŘIVANY – OHNIŠŤANY 2:1 (1:0) Šulc
 OHNIŠŤANY – MYŠTĚVES 1:1 (0:1) Píček
 OHNIŠŤANY – HLUŠICE 5:2 (2:2) Matějka 2, Koubek, Sehnal, Vrba
 OHNIŠŤANY - RMSK Cidlina 2:1 (2:1) Šulc, Vrba

Semifinále: CHLUMEC B – OHNIŠŤANY 3:2 (1:0) Šulc, Novotný Jan, Matějka

Finále: BYDŽOV C - OHNIŠŤANY 3:2 ppen (2:1) Bezvoda, Koubek

Turnaje se účastnili: *Kmínek, Bydžovský, Matějka, Sehnal, Vrba, Chalupa, Šulc, Kleňhar, Bezvoda, Píček, Koubek, Novotný Jan, Novotný Jaroslav, Šoltys M., Buřil, Mydlář Radek.*

Všechny důležité informace najdete na webu www.tjohnistany.tode.cz Jaro 2011

2.dubna nám také odstartovala jarní část sezony,kde jsme už odehráli tři utkání.dařilo se nám střídavě 1výhra,1 remíza,1prohra! Přejme Ohnišťanskému fotbalu úspěšnou jarní část sezony,a samozřejmě udržení se ve III.třídě.

Výsledky Jaro 2011:

OHNIŠŤANY-MALŠOVA LHOTA 1:1 (0:1) Matějka
SKŘIVANY – OHNIŠŤANY 3:2 (1:1) Novotný Jan,Šoltys P.
OHNIŠŤANY- KONYLICE B 2:0 (1:0) Matějka 2

1.	Lovčice A	17	12	32	46:	18	39	(12)
2.	Sendražice	17	11	42	57:	23	37	(13)
3.	N.Bydžov C	17	10	61	42:	28	36	(12)
4.	Kobylce B	17	10	43	47:	28	34	(10)
5.	Urbanice	17	7	46	32:	32	25	(-2)
6.	Černilov B	17	6	47	27:	34	22	(-5)
7.	Skřivany	17	6	38	29:	34	21	(-3)
8.	Malš.Lhota A	17	6	29	22:	29	20	(-4)
9.	Dobřenice	17	6	110	28:	47	19	(-8)
10.	Nové Město	17	5	39	24:	38	18	(-9)
11.	Libřice	17	4	58	29:	32	17	(-10)
12.	Ohnišťany	17	4	49	30:	43	16	(-11)
13.	Lhota p.L. B	17	3	59	32:	39	14	(-10)
14.	Starý Bydžov	17	4	211	28:	48	14	(-10)

Zdroj: Josef Šulc a web TJ.

Informace pro ty, kteří mají připojení k internetu:

Jistě jste zaregistrovali, že máme novou grafiku našich webových stránek <http://www.ohnistany.cz/> a že nám tam přibyla nová rubrika „Diskusní fórum“. Tam nám můžete sdělovat své názory na dění v obci, co se Vám líbí, co nelíbí, co by se mělo změnit, a jak byste si to představovali. Rubriku najdete na <http://www.ohnistany.cz/diskusni-forum/>.

Vážení čtenáři,

dočetli jste Zpravodaj a možná máte pocit zklamání, že jste v něm nenašli to, co jste očekávali. Ale, to my nevíme a proto Vás prosíme, napište nebo řekněte nám, co byste chtěli v příštím vydání mít! Ptejte se nás na věci, které Vás zajímají a my Vám na ně budeme odpovídat! Jen tak mohou vzniknout noviny, na které se budete těšit a které budou můstkem mezi občany a obecním zastupitelstvem a ten můstek nás všechny dovede k vzájemnému porozumění a spokojenému životu v naší obci.